

for nødne Adgang. Hvis det var sket, vilde sikkert ikke en Gang det ærede Medlem Hr. Ulrich have fundet noget urimeligt deri. Tidspunktet den 1. April er ikke noget vilkaarligt valgt Tidspunkt. Forpagtningskontrakter udløber almindeligvis den 1. April, og den Slags Forhold har man villet gribe saa lidt som muligt ind i. Alt er imidlertid, som allerede nævnt, gaaet godt. Man har efter høflig Forespørgsel og Forhandling med Brugerne faaet Lov til at komme paa den købte Jord før selve Overtagelsesdagen og udføre det nødvendige Arbejde, og det er rimeligt, at en saadan Tilladelse er blevet givet, fordi den har været til Gavn for dem, der har skullet have Jorden, og til Skade for ingen. Men saa kom det bekendte Tilfælde sidste Aar, at en Bruger af Jord, som skulde afleveres sidste Aar, nægtede saavel Jordlovsudvalget som de nye Parcellister Adgang til Jorden. Han fik Medhold hos Domstolene — selvfølgelig, kan jeg godt tilføie, det var vel kun, hvad alle havde ventet. Men dette Tilfælde sidste Aar har dannet Skole. I Aar har vi to Tilfælde, hvor man paa lignende Maade har nægtet Adgang for derved at gennemtvinge Opnaelse af Erstatning fra Jordlovsudvalget eller de Brugere, som skulde overtage Jorden. Det ærede Medlem Hr. Ulrich siger, at saa burde man søge at forhandle sig til Rette; man kunde da sikkert naa et Resultat ogsaa i disse Tilfælde. Det tror jeg ogsaa, man kunde, hvis man optog en saadan Forhandling. Men gik man med til at yde selv en forholdsvis lille Erstatning, er jeg fuldkommen klar over, at Følgen vilde blive, at alle, der herefter skulde aflevere Jord og forud give saadan Adgang, vilde kræve Erstatning. Det vilde jeg ikke finde rimeligt. Og hvordan saa med Hensyn til dem, der allerede har afleveret? Vi fik forleden oplyst, at der er i alt 68 Godser, der har afviklet Forholdet og afleveret den afleveringspligtige Jord, og at ingen af dem havde faaet en saadan Erstatning. Hvis vi nu ydede Erstatning, vilde de, selv om de ikke havde et juridisk Krav, lige saa godt som de, der nu skal aflevere Jord, have et moralsk Krav paa Erstatning, fordi Brugerne har faaet Tilladelse til at komme paa Jorden før den egentlige Overtagelse. Jeg talte for nylig med en Mand, som havde afleveret Jord, og som mente, at han ogsaa havde Krav paa Erstatning lige saa vel som Ejerne af Jord, der nu skal afleveres. I alle Tilfælde er jeg fuldstændig klar over, hvad Konsekvensen vilde blive, hvis vi nu gav

denne Lov, nemlig at alle de, der kom for Eftertiden, vilde kræve en saadan Erstatning. Jeg har heller ikke hørt det ærede Medlem Hr. Ulrich paastaa, at det ikke var nødvendigt, at de fik Tilladelsen; vi kan blot tænke os det Tilfælde, at en Husmand skal have en Parcel af en gammel Herregaardsgræsmark, som maaske har henligget i 10 eller 20 Aar; hvis han skal have Udbytte af Jorden i den kommende Sommer, er det nødvendigt, at han faar Lejlighed til at pløje den før 1. April. Jeg synes ogsaa, at naar Forholdet er det — og det tror jeg heller ikke, det ærede Medlem Hr. Ulrich har prøvet paa at bestride —, at der faktisk ikke sker disse Brugere af Jorden nogen som helst Skade, saa er det meget vanskeligt at forstaa, hvad de skulde have Erstatning for.

For øvrigt mener jeg, som jeg allerede har sagt, at Lovens § 4 sikrer disse Brugere, at de i alle Tilfælde faar fuld Erstatning, hvis der overhovedet sker nogen Skade, da det efter Lovens § 4 skal være uvildige Mænd, udnævnte af Domstolene, som skal fastsætte Erstatningerne. Paa denne Maade tror jeg, at alles Interesser er varetaget, og jeg vil derfor slutte med at sige, at da netop Hensynet til Almenvellet efter min Mening kræver, at Husmændene faar Tilladelse til at komme paa vedkommende Jord før 1. April, og da den fulde Erstatning, som Grundlovens § 80 tilsiger, vil blive ydet ifølge § 4, kan jeg anbefale alle Tingets Medlemmer at stemme for dette Lovforslag.

Mads Larsen: De Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Ulrich fremsatte angaaende de Forhandlinger, der har været ført i de paagældende Tilfælde, er fuldkommen forkerte. Der er, som det ganske rigtigt er sagt af det ærede Medlem Hr. Olufson, ingen som helst Tvivl om, at de Forhandlinger, man fra Jordlovsudvalgets Side har ført skriftligt med de paagældende Ejere eller Brugere, har været ført i en sømmelig og høflig Form; nu siger det ærede Medlem Hr. Ulrich, at i de enkelte Tilfælde, hvor dette ikke har ført til noget Resultat, har man ikke søgt nogen mundtlig Forhandling. I det Tilfælde, som har vakt mest Opmærksomhed, nemlig overfor den daværende Forpagter af Nislevgaard, har jeg haft den Ære som Kommissionens Formand at være anmodet af Jordlovsudvalget, efter at de skriftlige Forhandlinger var afsluttet uden Resultat, om sammen med to stedlige Medlemmer af Jordlovsudvalget, Emil Rasmussen og Poul Frederik Jensen, at føre mundtlig Forhandling med For-